

(221. 6.)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, de artikelen 13, 14, 22, 24, 29, 40, 41, 42, 45, 107, 108, 109, 112, 113, 116, 126, 130, 131 en 138 en het opschrift der derde afdeling van den derden titel van het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek te wijzigen, zoomede na artikel 43 van genoemd wetboek in te voegen een nieuw artikel en te doen vervallen de artikelen 54, 110 en 111 van genoemd wetboek, met wijziging van met genoemde artikelen verbandhoudende voorschriften in de Wet van 23 April 1879 (*Staatsblad* n°. 72) en de gemeentewet, ten einde vereenvoudiging aan te brengen in de vormvereischen voor het huwelijk en den Zondagsarbeid van den burgerlijken stand zooveel mogelijk te beperken;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In artikel 13, 1ste lid, van het Burgerlijk Wetboek worden tusschen de woorden: „huwelijksafkondigingen,” en „van” ingevoegd de woorden: „van toestemmingen tot het huwelijk.”

Artikel 2.

In de artikelen 14 en 22 van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „huwelijksaangiften en der huwelijksafkondigingen” vervangen door de woorden: „huwelijksaangiften, der huwelijksafkondigingen en der toestemmingen tot het huwelijk”.

Artikel 3.

Artikel 24 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Een ieder is bevoegd om zich door de bewaarders der registers van den burgerlijken stand uittreksels uit die registers te doen afgeven. Die uittreksels zullen, wanneer zij met de registers overeenstemmen, geloof verdienen tot op het oogenblik, dat de valsheid daarvan, met in achtneming der regelen, bij het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voorgescreven, zal zijn beweerd. De legalisatie der handteekening van den bewaarder der registers van den burgerlijken stand op door hem als zoodanig uitgegeven stukken geschiedt, indien zij vereischt of door belanghebbenden verlangd wordt, door den voorzitter der arrondissements-regtbank, of den regter, die dezen vervangt.”

Artikel 4.

Artikel 29 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„De aangiften van geboorten zullen moeten worden gedaan aan den plaatselijken ambtenaar van den burgerlijken stand en in tegenwoordigheid van twee getuigen, binnen drie dagen na de bevalling, Zondagen en daarmede gelijkgestelde dagen niet medegerekend.

Met den Zondag worden ten deze gelijkgesteld de Nieuwjaarsdag, de Christelijke tweede Paasch- en Pinksterdagen, de beide Kerstdagen, de Hemelvaartsdag en de verjaardag des Konings.

De ambtenaar van den burgerlijken stand zal van de aangifte dadelijk eene akte opmaken.

Hij is bevoegd om te vorderen dat het kind aan hem worde vertoond.”

Artikel 5.

a. Het opschrift der derde afdeling van den derden titel van, het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Van de huwelijks-aangiften en -afkondigingen en van de toestemmingen tot het huwelijk.”

b. Het tweede lid van artikel 40 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Wanneer die aangifte in geschrifte is gedaan, zal de ambtenaar van den burgerlijken stand in de door hem op te maken akte van dat geschrift melding maken, alleen op het register teekenen en het stuk daaraan vasthechten.”

Artikel 6.

Artikel 41 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Wanneer aan den ambtenaar van den burgerlijken stand niet blijkt dat voor de aangevende personen eenig wettig beletsel bestaat om met elkander in den echt te treden, zal hij dadelijk de vereischte afkondiging doen. Indien, ingevolge de artikelen 108 en 109, ook andere ambtenaren van den burgerlijken stand de afkondiging moeten verrichten, zendt hij hun te dien einde onverwijld de daarvoor vereischte gegevens.”

Artikel 7.

Artikel 42 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„De akte, waaruit zal moeten blijken dat de afkondiging heeft plaats gehad, zal in het register, volgens de orde harer dagteekening, ingeschreven en door den ambtenaar van den burgerlijken stand onderteekend worden.”

Artikel 8.

Achter artikel 43 van het Burgerlijk Wetboek wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

„Artikel 43a.

De akte van toestemming van de ouders, grootouders of voogden, door den ambtenaar van den burgerlijken stand opgemaakt, moet volgens de orde harer dagteekening in het register worden ingeschreven.

Onverminderd de vereischen in het algemeen door de wet aan den inhoud van akten van den burgerlijken stand gesteld, zal de akte van toestemming bevatten:

1°. de voornamen, namen, den ouderdom, het beroep en de woonplaats der aanstaande echtgenooten;

2°. de hoedanigheid, waarin de verschijnende partijen hare toestemming geven.

De ambtenaar is bevoegd om te vorderen dat de identiteit der verschijnende personen verklaard worde door twee hem bekende getuigen. Hij zal van deze verklaring in de akte melding maken.”

Wijz. en aanvulling van den derden en vijfden titel v/h Iste boek v/h B. W. en wijz. wet v. 23 April 1879 (*Stbl.* n°. 72).

Artikel 9.

In artikel 45 6°. van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „huwelijks-afkondigingen, ter plaatse alwaar die vereischt worden” vervangen door de woorden: „huwelijks-afkondiging, ter plaatse alwaar die vereischt wordt”.

Artikel 10.

Artikel 54 van het Burgerlijk Wetboek vervalt.

Artikel 11.

Artikel 107 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Vóór het voltrekken van het huwelijk geschiedt daarvan door de zorg van den ambtenaar van den burgerlijken stand afkondiging door middel van aanplakking van een, door dezen ambtenaar opgemaakt, geschrift aan het huis der gemeente en wel op Zaterdag. Het geschrift zal gedurende tien dagen aangeplakt blijven.

Dit geschrift en de akte, die van de huwelijksafkondiging moet worden opgemaakt door den ambtenaar van den burgerlijken stand, zullen bevatten:

1°. De voornamen, namen, den ouderdom, het beroep en de woonplaats der aanstaande echtgenooten, en indien dezelve reeds vroeger getrouwd zijn geweest, de namen van hunne vorige echtgenooten;

2°. De voornamen, namen, het beroep en de woonplaats van hunne ouders;

3°. Den dag, de plaats en het uur waarop de afkondiging geschiedt.”

Artikel 12.

In artikel 108 van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „zullen de beide afkondigingen” en in artikel 109 van het Burgerlijk Wetboek de woorden: „zullen de huwelijks-afkondigingen” vervangen door de woorden: „zal de afkondiging”.

Artikel 13.

De artikelen 110 en 111 van het Burgerlijk Wetboek vervallen.

Artikel 14.

Artikel 112 van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Wanneer het huwelijk binnen een jaar, te rekenen van de huwelijks-afkondiging, niet is voltrokken, zal hetzelfde niet voltrokken mogen worden, dan nadat alvorens wederom eene nieuwe afkondiging zal gedaan zijn.”

Artikel 15.

In artikel 113, 2de lid, van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „van eene afkondiging” vervangen door de woorden: „van afkondiging”, terwijl in artikel 113, 3de lid, het woord: „eerste” wordt geschrapt.

Artikel 16.

Artikel 116, 5°. van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Wanneer de vereichte huwelijks-afkondiging geen plaats heeft gehad;”.

Artikel 17.

Artikel 126, 2°, 1ste zin van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

Eene akte, door eenen ambtenaar van den burgerlijken stand opgemaakt en in het register van toestemmingen tot het huwelijk ingeschreven, op de wijze als bij artikel 43a is bepaald of eene andere authentieke akte, houdende de toestemming van den vader, de moeder, den grootvader of de grootmoeder, den voogd en den toezienenden voogd, of wel het bij den regter verkregen verlof, in de gevallen, waar hetzelfde vereischt wordt en met inachtneming van artikel 96.

Artikel 18.

Artikel 126, 6°. van het Burgerlijk Wetboek wordt gelezen:

„Het bewijs dat de huwelijks-afkondiging zonder stuiting is afgeloopen, ter plaatse alwaar die afkondiging, overeenkomstig de artikelen 107 en volgende van dezen titel, vereischt wordt, of wel dat eene gedane stuiting is opgeheven.”

Artikel 19.

In artikel 130 van het Burgerlijk Wetboek wordt het woord: „derden” vervangen door het woord: „tienden” en wordt het woord: „laatste” geschrapt, terwijl aan dit artikel een nieuw tweede, derde en vierde lid wordt toegevoegd, luidende:

„Het openbaar ministerie bij de arrondissements-regtbank, binnen welker rechtsgebied de huwelijksaangifte is geschied, is bevoegd om uit hoofde van gewichtige redenen dispensatie te verleenen van de afkondiging en van voorschreven wachttijd. Het is verplicht om de oorspronkelijke akte, waarbij de dispensatie is verleend, neder te leggen ter griffie van voormelde regtbank.

Van verleende dispensatie geschiedt zoo spoedig mogelijk aanplakking aan het huis der gemeente, alwaar het huwelijk wordt of is voltrokken.

In de aanplakking zal melding worden gemaakt van het tijdstip, waarop de huwelijksvoltrekking zal geschieden of is geschied.”

Artikel 20.

In artikel 131 van het Burgerlijk Wetboek wordt het woord „vier” vervangen door: „ten minste twee en ten hoogste vier”.

Artikel 21.

In artikel 138, 2de lid, van het Burgerlijk Wetboek worden de woorden: „moeten de huwelijksafkondigingen” vervangen door de woorden: „moet de huwelijks-afkondiging”.

Artikel 22.

Aan het slot van artikel 2, eerste lid, onder *a*, der wet van 23 April 1879 (*Staatsblad* n°. 72), tot regeling der heffing van regten wegens de verrigtingen van den ambtenaar van den burgerlijken stand, wordt de kommapunt vervangen door eene komma en worden toegevoegd de woorden: „met uitzondering der afschriften van of uittreksels uit huwelijksakten, welke ten behoeve van het kerkelijk huwelijk kosteloos en vrij van zegel worden uitgegeven, mits van de bestemming uit het stuk zelve blijke en zij alzoo tot geen ander einde kunnen worden gebruikt”.

In artikel 2, eerste lid, onder *b*, van genoemde wet wordt in plaats van „50, 56 en 110” gelezen: 50, en 56”.

Artikel 23.

In artikel 149, voorlaatste lid, gemeentewet, worden de woorden: „de algemeen erkende Christelijke feestdagen” vervangen door: „daarmede gelijkgestelde dagen”, terwijl aan het slot van dit lid een nieuwe zin wordt toegevoegd, luidende:

„Met den Zondag worden ten deze gelijkgesteld de Nieuwjaarsdag, de Christelijke tweede Paasch- en Pinksterdagen, de beide Kerstdagen, de Hemelvaartsdag en de verjaardag des Konings”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te den

De Minister van Justitie,

